

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **M. S.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Městský úřad Litoměřice**,
sídlem Mírové náměstí 15/7, 412 01 Litoměřice,

o žalobě ze dne 21. 9. 2020 směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2019,
č. j. MULTM/0012447/19/DOPPŘ/VTi,

takto:

- I.** Návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů pro toto řízení **se zamítá.**
- II.** Žaloba **se odmítá.**
- III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 21. 9. 2020, podanou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, která byla následně předána Krajskému soudu v Ústí nad Labem, žalobce napadl rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice č. j. MULTM/0012447/19/DOPPŘ/VTi a domáhal se zaplacení částky 26 000 Kč.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Soud proto žalobce usnesením ze dne 31. 3. 2021, č. j. 41 A 25/2020-28, vyzval, aby uvedl žalobní petit (návrh výrok rozsudku) do souladu se příslušnými ustanoveními zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) tak, aby odpovídal jednomu ze sedmi typů řízení vyjmenovaných v § 4 s. ř. s., neboť pouze tato řízení je možno vést před soudy ve správním soudnictví, a aby současně doplnil své podání o případné chybějící náležitosti příslušného typu návrhu (žaloby), a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Soud zároveň žalobce poučil o tom, že nebude-li žaloba ve stanovené lhůtě doplněna nebo opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud žalobu usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek (srov. § 37 odst. 5 věta druhá s. ř. s.). Předmětné usnesení bylo žalobci doručeno dne 6. 4. 2021, stanovená lhůta tedy uplynula dne 6. 5. 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. Soud konstatuje, že žalobce ve stanovené lhůtě vytčené nedostatky své žaloby neodstranil a v řízení z tohoto důvodu nebylo možno pokračovat, neboť nebylo zřejmé, o jaký typ žaloby se jedná a zda se žalobce domáhá něčeho, o čem je oprávněn rozhodnout soud ve správním soudnictví. Podle názoru soudu tudíž byly naplněny zákonné podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s. To však soud neučinil.
4. Dne 19. 5. 2021 soud obdržel žalobcovo podání ze dne 14. 5. 2021, podané k doručení Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci dne 17. 5. 2021 (srov. informace o zásilce na č. l. 42 soudního spisu), jímž žalobce po uplynutí soudem stanovené lhůty reagoval na předmětnou výzvu k odstranění vad žaloby. V tomto podání se žalobce domáhal toho, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného č. j. MULTM/0012447/19/DOPPR/VTi, jímž byla žalobci vyměřena pokuta 26 000 Kč.
5. Žaloba, kterou žalobce podal a následně upravil podáním ze dne 14. 5. 2021, směřuje proti rozhodnutí žalovaného (byť žalobce v jejím záhlaví poukazuje na § 82 s. ř. s. s tím, že jde o žalobu zásahovou určovací), a tudíž se podle jejího obsahu jedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, která je jako institut upravena v části třetí hlavy druhé prvním dílu s. ř. s., tj. v § 65 až § 78. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze takovou žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Z odstavce 4 téhož ustanovení vyplývá, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
6. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 věty první téhož ustanovení, připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
7. Z dokumentace předložené žalovaným soud zjistil, že žalobce podal proti žalobou napadenému rozhodnutí odvolání, o kterém rozhodl Krajský úřad Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 25. 10. 2019, č. j. KUUK/93183/2019/DS, tak, že žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice ze dne 19. 2. 2019, č. j. MULTM/0012447/19/DOPPR/VTi, potvrdil. Zmíněné rozhodnutí krajského úřadu bylo žalobci doručeno dne 6. 11. 2019, jak vyplývá z doručenky založené na č. l. 20 soudního spisu.
8. Soud zdůrazňuje, že podle § 5 s. ř. s. platí, že *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.“* Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Důvod nepřipustnosti návrhu obecně upravený v citovaném § 5 s. ř. s. je dále rozveden v § 68 písm. a) s. ř. s., podle kterého platí,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

že „[ž]aloba je nepřípustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.“ Z citovaných ustanovení plyne, že žaloba nemůže směřovat proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nýbrž proti rozhodnutí o odvolání (pokud bylo přípustné, což v projednávané věci bylo). Soud proto posuzoval včasnost podané žaloby ve vztahu k rozhodnutí krajského úřadu o odvolání proti rozhodnutí, které žalobce napadl žalobou.

9. Den doručení rozhodnutí krajského úřadu (6. 11. 2019) je pak zapotřebí považovat za den oznámení dotčeného rozhodnutí žalobci ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byla tedy v daném případě středa 6. 11. 2019, dvoutříměsíční **lhůta pro podání žaloby** počala plynout ve čtvrtek 7. 11. 2019 a **skončila v pondělí 6. 1. 2020**.
10. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobce nejpozději dne 6. 1. 2020 předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil, neboť žalobu odeslal soudu prostřednictvím držitele poštovní licence až dne **21. 9. 2020**, jak vyplývá z obálky založené na č. l. 7 soudního spisu, tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Lhůta pro podání žaloby tedy nebyla zachována.
11. Směrem k žalobci soud poznamenává, že pro běh lhůty k podání žaloby je zcela bez významu, že mu bylo rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice č. j. MULTM/0012447/19/DOPPR/VTi opakovaně doručeno dne 15. 9. 2020. Z důvodu nutnosti vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení je pro posouzení včasnosti žaloby podstatné výhradně to, kdy bylo žalobci doručeno již zmíněné rozhodnutí krajského úřadu o odvolání.
12. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobce podal žalobu **opožděně**, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvoutříměsíční lhůta k jejímu podání. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl.
13. K žalobcovu návrhu na ustanovení zástupce soud připomíná, že v souladu s § 35 odst. 10 s. ř. s. je možné ustanovit zástupce pouze tehdy, jsou-li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv. Tyto dvě podmínky musí být splněny kumulativně (současně). V případě žalobce však první podmínka není splněna, neboť u něj nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, když žaloba z důvodu opožděnosti, kterou již nelze napravit, zjevně nemůže být úspěšná (srov. § 36 odst. 3 větu třetí s. ř. s.). Soud proto žalobcův návrh na ustanovení zástupce zamítl.
14. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 2. června 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.